

følge med, thi Maalet er meget prisværdigt. Kun maa der sørges for, at der ved Gjennemførelsen af Bestemmelsen, saaledes som den staar, ikke paa nogen Maade gjøres noget utilbørligt Indgreb i Friheden. Det vil ogsaa ses, at der ikke maa forlanges for Meget af Ministeren med Hensyn til det Tilsyn, som forordnes; thi de Midler, som ere stillede til Ministerens Raadighed, ere jo indskrænkede til de Kendselser, som erlægges. Det vil først senere, dersom denne Institution, som jeg saa maa sige, vinde Godkæftelse, og det bliver erkjendt, at den paa det Sted, hvor der snarest maa kunne være Spørgsmaal om den, nemlig her i Kjøbenhavn, er til Gavn, vise sig, om der ogsaa andetsteds maatte være Grund til at ønske den, og hvorvidt der da ogsaa maatte kunne blive Tale om Bidrag dertil af Statskassen. Jeg har troet det ønskeligt for Biden at blive staaende ved denne Afgang, til at organisere et saadant Tilsyn, som kan faa ad denne Spørtelbet, men at der ikke kunde være Tale om noget særligt Bidrag af Statskassen, idet det hele indtil Videre maa betragtes som et Forsøg.

Suenfson: Jeg skal dog tillade mig nogle faa Bemærkninger imod de Endringer, der ere foreslaaede af Udvalget. Jeg vil ikke tale om de to første Endringsforslag, som jeg anser for Ubetydeligheder, men derimod om de følgende. Med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 3, er det jo ganske vist overordentlig rigtigt, naar Udvalget retter sine Bestræbelser paa, at ikke andre end uberygtede og rettsfane Personer bør have med disse Udvandringsforretninger at gjøre; men det forekommer mig, at den Betingelse, der i saa Henseende er stillet, at de i de sidste 5 Aar skulle have haft fast Ophold her i Landet, er meget uheldig. Det er jo nemlig klart, at de Mænd, der skulde kunne give Udvandrerne nogen Veiledning, maa være Folk, der have været i Amerika og kjende Forholdene der; naar det saa, saaledes som her i Slutningen

af første Stykke, hedder, at Ingen maa befatte sig dermed, som ikke har haft fast Ophold her i 5 Aar, saa vil det efter min Mening sige det Samme som, at de, der kjende til Forholdene derovre, ikke maa befatte sig dermed. Det forekommer mig derfor at være en meget uheldig Bestemmelse, og jeg tror, at der maatte sættes noget Andet i Stedet, hvorved man fikrede sig Mænd, der kjende til Forholdene derovre, og ikke fik Saadanne, der ikke kjende noget til dem, men kun ville give Veiledning for at lade sig betale derfor og for at gjøre sig et Løvebrød deraf. — Med Hensyn til det næste Hovedændringsforslag, som er det under Nr. 5, forekommer det mig ogsaa, at dette Forslag om denne nye Institution er temmelig uheldigt. Grunden dertil er vistnok den, at Politiet i Kjøbenhavn ikke kan overkomme disse Forretninger, men paa den anden Side mener jeg dog, at naar een Mand kan overkomme disse Forretninger, der hovedsagelig indskrænke sig til to Maanedre — thi i de øvrige 10 Maanedre af Aaret er der ikke Meget at gjøre, der er egentlig kun Udvandring i to — saa er det paa sandende, at Politiet i Kjøbenhavn, som har over 200 Mennesker til Disposition, ikke kan overkomme det. Men hvad jeg især har derimod, er den Maade, hvorpaa denne Mand skal lønnes. Det forekommer mig, at denne Lønningssmaade af 24 β for hver Udvandrer ikke er ganske heldig. Man regner paa 6000 Udvandrerer aarlig; men af disse 6000 Udvandrerer kan man være temmeligt roligt for, at kun 5 a 6 eller maasse 5 Gange 6 ville henvende sig til vedkommende Mand for at faae Veiledning; thi de Folk, som komme her til for at udvandre, have i Almindelighed Alt saaledes ordnet, at de lige kunne gaa ombord; der er kun ganske enkelte Indvinder, som ville søge Underretning hos denne Agent eller Raadgiver, men derimod skulle de Alle tvinges til at betale 24 β pro persona. Jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at efter den Underretning, jeg har modtaget, betaler